

Вакуленко Марія Захарівна

1924 р.н., жителька с. Олійникова Слобода

(запис 2007 р. директора Будинку культури Кравченко Н.К.)

У мого батька був брат жонатий. Звали їх Чорнобров Юхим і його жінка Явдоха. Жили через одну хату, в них було семеро дітей. От коли дядько помер, то дядина зарізала дочку та наварила холодцю. Рано пекла в печі патрохи з дочки. Сусідська дівчинка прийшла в гості, дивиться, щось не те, та й каже: «Тьотю, що ви робите?» «Це моя мати дала мені кроля, я його вбила та й печу.» Дівчинка була доросла, пішла по сусідам та все розказала. Сусіди пішли в сільську раду та повідомили про це. Працівники сільради обнаружили холодець, вже зварене і тушене м'ясо. Сільський голова сказав їй зробити самосуд.

Потім померла доросла дочка. За нею померли менші діти, також з голоду. Дядина прийшла до нас та й каже: «Так, Захарко, збулася я клопоту». Батько питає: «Якого?» «Вмерла вже остання дочка Настя, то ми її віднесли на цвинтар та одгрибли гробка, де похований батько Насті та й похоронили її туди.» Батько сказав: «Иди, Євдохо, із села на радгосп, то там проживеш.» Та як пішла, так ніхто більше і не бачив.

Олексієнко Ольга Василівна

1918 р.н., жителька с. Олійникова Слобода,

(запис 2007 р. директора Будинку культури Кравченко Н.К.)

Нас у батьків було шестеро дітей. Батько помер. Виживали, хто як міг. Через рік померло троє і мати. Брат не міг дивитися на все це горе, пішов у ліс і повісився. Осталися ми вдвох з старшою сестрою. Коли мені виповнилося чотирнадцять років, ходили удвох до комори. А заробляли, як йдемо додому, то дадуть жменю муки, оце був такий заробіток. Поки дійдемо додому, то з'їмо. Дома листя вирвемо з вишень, з'їли, водою запили, так і вижили.